

[Jørgen Jørgensen (Lejre).]

en Stigning i Udgifterne for Kommunerne paa over 3 Mill. Kr. Jeg tror derfor ikke, det ærede Medlem Hr. Krag er den rette til at anvise, hvordan man skal bære sig ad med at lette Byrderne dér, hvor de trykker haardest, da han jo netop har Hovedansvaret for, at Kommunernes Udgifter i disse Aar er steget, medens Statens Udgifter er faldet i betydelig Grad. Hvis dette Lovforslag gennemføres med Bestemmelserne om de nye Refusionsregler og Statens Overtagelse af Udgifterne til sindsyge og aandssvage, vil det være en Lettelse for Kommunerne paa 14 Mill. Kr., hvad der vil betyde meget for de daarligst stillede Kommuner. Jeg tror, Kommunerne vil forstaa at vurdere, at dette virkelig er en Lettelse, og at den er mere værd end det ærede Medlems Skattelettelse i 1927, der bestod i forøgede Udgifter for Kommunerne. Men det ærede Medlem gaar videre og siger, at Skattestrykket er meget værre, end det har været før. Det er heller ikke rigtigt. Medens i 1908 den samlede Indkomst var 1 055 Mill. Kr. og de samlede Skatter til Stat, Amt og Kommune var 127 Mill. Kr., saaledes at der blev 321 Kr. til Rest pr. Individ, naar Skatterne var betalt, saa er i 1926 den samlede Indkomst 3 800 Mill. Kr., Skatterne andrager 666 Mill. Kr., og der er saaledes til Rest til hvert enkelt Individ 908 Kr. Hvis dette omregnes efter Prisniveauet i 1903, vil det sige 400 Kr., medens det altsaa var 321 Kr. i 1908. Endvidere betyder de Goder, man i 1926 faar for Skatterne i Form af bedre Skolevæsen, bedre Vejvæsen og bedre social Forsorg, som jo alle i Samfundet indirekte har Nytte af, saadanne Forbedringer, at det, der er tilbage pr. Individ, i Virkeligheden er mere end de 400 Kr., saa at Forskellen fra de 321 altsaa er endnu større. Der er derfor ingen saglig Grund til at staa op og sige, at Skattestrykket i Dag er langt stærkere og mere trykkende for Befolkningen end nogen Sinde, for det kan ikke dokumenteres. Vanskelighederne *nu* skriver sig fra, at Formuerne er saa ulige fordelt, langt mere ulige end nogen Sinde. Jeg er naturligvis enig i, at det offentlige Udgifter skal bringes ned paa alle Omraader, hvor det er forsvarligt, men man kan ikke i al

Almindelighed sige, at en offentlig Forsorg, der betyder øgede Udgifter, ikke er Udtryk for god Økonomi. Det kan meget vel være god Økonomi at anvende betydelige Beløb som her foreslaaet til forebyggende Forsorg. Det blev saa udmærket fremhævet fra dette Sted af det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, at det f. Eks. vilde være god Økonomi at ofre Penge paa at hjælpe Invaliderne til et Erhverv, saa de senere vil kunne undvære den Støtte, der nu maa ydes dem af det offentlige. Og ligeledes vil der være mange Omraader, hvor det vil være god Økonomi at anvende betydelige Beløb til forebyggende Forsorg. Derfor kan man ikke stille Sagen saaledes op, at man siger, at en øget Udgift paa 13,2 Mill. Kr. er Penge, man ikke faar noget igen for, rent bortset fra, at man jo slet ikke kan sige, at det netop *bliver* disse 13,2 Mill. Kr.

Det ærede Medlem Hr. Krag havde jo igen i Dag, som „Kristeligt Dagblad“ skrev for nogle Dage siden, Søgelyset ude for at finde Grundlag for Kritik af de foreliggende Lovforslag. „Kristeligt Dagblad“ skrev, at der var det at indvende mod dette Søgelys, at det var meget koldt. Ja, var det koldt den første Dag, var det endnu koldere i Dag; det var en indgaaende Kritik paa rent økonomisk Grundlag af et Spørgsmaal, som man efter mit Skøn ikke kan gøre op paa den Maade. Det var glædeligt at høre de to ærede Ordførere for det konservative Folkeparti fremsætte divergerende Anskuelser angaaende Lovforslaget, det gælder først og fremmest det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, men ogsaa i nogen Grad det ærede Medlem Hr. C. J. F. Sven, der ikke afgjort har taget Afstand fra at gaa med til øgede Udgifter til de Formaal, der her drøftes. Der er her ikke alene Spørgsmaal om Penge, for mange er denne sociale Lovgivning et Spørgsmaal om at kunne opretholde et Hjem, for mange er det et Spørgsmaal om det nødvendigeste til Livets Ophold. Det, at man i et Land har en god social Lovgivning, skaber en Tryghedsfølelse for hele Samfundet, som vi ikke skal underkende. Den Lovgivning, vi paa dette Omraade begyndte her i Landet for 40 Aar siden, har været af stor Betydning og har bidraget sit til, at Udviklingen er